

Az alapeljárás felei

Felperes: Salvatore Barbagallo

Alperes: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A C-207/04. sz. ügyben hozott ítéletet ⁽¹⁾ úgy kell-e értelmezni, hogy az olasz jogalkotónak a férfiakra is ki kellett volna terjeszteni a nők tekintetében előírt előnyösebb korhatárt?
- 2) A jelen ügyben meg kell-e állapítani, hogy az 50 évet betöltött férfiak tekintetében alkalmazni kell a hivatkozott juttatás adókulcsának a T.F.R. adózásához viszonyított 50 %-os csökkentését?
- 3) Mivel az adózó által Irpef-ként kifizetett összegek nem minősülnek a jövedelem részének, tekintettel arra, hogy ezeket a munkaadó nem a munkaviszony okán fizette ki, és tekintettel arra, hogy a munkaadó által az ösztönzés elősegítése céljából a munkavállaló számára kifizetett összegnek nincs jövedelem jellege, összegegyeztethető-e a közösségi joggal annak megállapítása, hogy a nőkre vonatkozó 50, a férfiakra vonatkozó 55 évből eredő korkülönbség ellentétes a közösségi joggal, figyelemmel arra, hogy a 79/7 irányelv ⁽²⁾ lehetővé teszi, hogy a tagállamok eltérő korhatárokat állapítsanak meg a nyugdíjazás tekintetében?
- 4) A Bíróság elé terjesztett ügy alapját képező nemzeti jogszabály alkalmazása ellentétes-e közösségi jog (az 1976 február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾), amely megtiltja a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetést) értelmezésével, és e bíróság ezt a nemzeti jogszabálynak [a 917/86 d.P.R. 17. cikkének (jelenleg 19. cikk) (4a) bekezdése] a közösségi joggal való összegegyeztethetőségeként vagy összegegyeztetetlenségeként értelmezze?

⁽¹⁾ EBHT 2005., I-07453. o.

⁽²⁾ HL L 6., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 215. o.

⁽³⁾ HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 187. o.

A Commissione tributaria provinciale di Latina (Olaszország) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Michele Ciampi kontra Agenzia Entrate Ufficio Latina

(C-131/07. sz. ügy)

(2007/C 117/16)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Commissione tributaria provinciale di Latina

Az alapeljárás felei

Felperes: Michele Ciampi

Alperes: Agenzia Entrate Ufficio Latina

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A C-207/04. sz. ügyben hozott ítéletet ⁽¹⁾ úgy kell-e értelmezni, hogy az olasz jogalkotónak a férfiakra is ki kellett volna terjeszteni a nők tekintetében előírt előnyösebb korhatárt?
- 2) A jelen ügyben meg kell-e állapítani, hogy az 50 évet betöltött férfiak tekintetében alkalmazni kell a hivatkozott juttatás adókulcsának a T.F.R. adózásához viszonyított 50 %-os csökkentését?
- 3) Mivel az adózó által Irpef-ként kifizetett összegek nem minősülnek a jövedelem részének, tekintettel arra, hogy ezeket a munkaadó nem a munkaviszony okán fizette ki, és tekintettel arra, hogy a munkaadó által az ösztönzés elősegítése céljából a munkavállaló számára kifizetett összegnek nincs jövedelem jellege, összegegyeztethető-e a közösségi joggal annak megállapítása, hogy a nőkre vonatkozó 50, a férfiakra vonatkozó 55 évből eredő korkülönbség ellentétes a közösségi joggal, figyelemmel arra, hogy a 79/7 irányelv ⁽²⁾ lehetővé teszi, hogy a tagállamok eltérő korhatárokat állapítsanak meg a nyugdíjazás tekintetében?
- 4) A Bíróság elé terjesztett ügy alapját képező nemzeti jogszabály alkalmazása ellentétes-e közösségi jog (az 1976 február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾), amely megtiltja a nemi alapon történő hátrányos megkülönböztetést) értelmezésével, és e bíróság ezt a nemzeti jogszabálynak [a 917/86 d.P.R. 17. cikkének (jelenleg 19. cikk) (4a) bekezdése] a közösségi joggal való összegegyeztethetőségeként vagy összegegyeztetetlenségeként értelmezze?

⁽¹⁾ EBHT 2005., I-07453. o.

⁽²⁾ HL L 6., 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 215. o.

⁽³⁾ HL L 39., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 187. o.

A Rechtbank van Koophandel te Brussel (Belgium) által 2007. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV kontra Andacon NV

(C-132/07. sz. ügy)

(2007/C 117/17)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van Koophandel te Brussel

Az alapeljárás felei

Felperesek: Beecham Group plc, SmithKline Beecham plc, Glaxo Group Ltd, Stafford-Miller Ltd, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare NV, GlaxoSmithKline Consumer Healthcare BV

Alperes: Andacon NV

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1891/2004/EK rendelet⁽¹⁾ 9. cikkének (1) bekezdését, hogy az illetékes vámhatóság az 1383/2003/EK rendelet⁽²⁾ 9. cikkének (2) bekezdése szerint nem tájékoztathat, illetve az 1383/2003/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerint nem folytathat vizsgálatot (nem engedheti vizsgálat lefolytatását) addig, ameddig a 2004. július 1-je előtt beadott intézkedés iránti kérelem mellé az 1383/2003/EK rendelet 6. cikkében foglalt nyilatkozatot nem csatolták? Másképp fogalmazva, ez nyilatkozat formális feltétele-e az intézkedés iránti kérelem további hatályban maradásának?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az 1383/2003/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdését, hogy az azzal a feltétellel teszi lehetővé az antwerpeni vámhivatal számára a hat darab áruminta védjegyjogosultnak történő bemutatását annak eldöntése érdekében, hogy nevezett áruk hamisítványok-e, hogy a minta ilyen bemutatása nem azonos az 1383/2003/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti alapos megvizsgálással – amelynek során megengedett az áru eredetének és származásának pontos ellenőrzése –, illetve nem azonos a vett minta 1383/2003/EK rendelet 9. cikke (3) bekezdésének utolsó mondata szerinti alapos technikai elemzésével? Ha igen: meg kellett volna-e történnie a bemutatásnak a rendelet 4. cikke (1) bekezdésében foglalt három munkanapon belüli határidőben?
- 3) Sérti-e az 1383/2003/EK rendeletet az, ha belga vámtisztviselő olyan adatot, amelyhez a rendelet végrehajtása keretében jutott, a rendelet által megállapított csatornákon – gondolva többek között a rendelet 9. cikkének (2) bekezdésére és a 9. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésére – kívül, például belga bíróság által elrendelt tanúkihallgatás keretében vagy iratok bemutatásával továbbít?
- 4) Sérti-e az 1383/2003/EK. rendeletet, ha a 4. cikk (2) bekezdésének (lásd a 2. kérdést) és a 9. cikk (2) és (3) bekezdéseinek alkalmazása során szerzett – a 9. cikk (3) bekezdésének első albekezdésétől különböző – információkat, vagy egy belga bíró által elrendelt tanúkihallgatás, illetve iratbemutatás teljesítése során szerzett (lásd a 3. kérdést) információkat, egy olyan eljárás keretében használnak fel, amely nem egy áru hamisságának megállapítására szolgál, hanem például a párhuzamos behozatal elleni küzdelemmel összefüggő eljárás keretében?

(¹) Az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági rendelkezésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló 1383/2003/EK tanácsi rendelet végrehajtási rendelkezéseinek elfogadásáról szóló, 2004. október 21-i 1891/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 328., 16. o.).

(²) Az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló, 2003. július 22-i 1383/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 196. 7. o.; magyar nyelvű kiadása 2. fejezet, 13. kötet, 469. o.).

Az Elsőfokú Bíróság (második tanács) T-259/02-264/02. és T-271/02. sz., Raiffeisen Zentralbank Österreich AG és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. december 14-én hozott ítélet ellen a Raiffeisen Zentralbank Österreich AG által 2007. március 6-án benyújtott fellebbezés

(C-133/07. P. sz. ügy)

(2007/C 117/18)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (képviselők: S. Völcker és G. Terhorst, Rechtsanwälte)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága.

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-259/02-264/02. és T-271/02. sz. egyesített ügyekben 2006. december 14-én hozott ítéletét⁽¹⁾, amennyiben az elutasítja az RZB keresetét;
- semmisítse meg a Bizottság 2002. június 11-én (COMP/36.571 ügy) hozott határozatának 3. cikkét, amennyiben az az RZB-t érinti;
- másodlagosan a Bíróság szabad mérlegelése szerint megfelelően mérsékelje a bírságot, amelyet az RZB-re a megtámadott határozat 3. cikke kirótt;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta EK 81. cikkét, amikor elfogadta, hogy a Bizottság pusztán abból a tényből, hogy a banki bizottságok az adott tagállam teljes területét lefedik, arra következtethet, hogy az érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet.

Az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a banki bizottságokat a bírságkiszabási iránymutatás alapján „különösen súlyos jogsértésnek” minősítette. Az Elsőfokú Bíróság helytelenül alkalmazta az iránymutatásban a súlyossággal kapcsolatban említett szempontokat (a jogsértés jellege, a piacra gyakorolt tényleges hatás és az érintett földrajzi piac mérete), figyelmen kívül hagyta a Bizottság eljárásának szelektivitását, és végül nem végezte el valamennyi szempont átfogó értékelését, amint azt saját maga kérte.